

MUINSUSKAITSEAMET

Lp Ott Rätsep

Teie: 31.05.2022 nr KL-1/13

Eesti Omanike Keskliit

Meie: 29.06.2022 nr 1.1-7/1030

omanikud@omanikud.ee

Selgitused Sillamäele kavandatava muinsuskaitseala kohta

Täname Teid pöördumise eest!

Olete esitanud teabenõude Sillamäele kavandatava muinsuskaitseala kaitsekorra menetluse kohta (31.05.2022), mida Muinsuskaitseamet (edaspidi MKA) käsitleb selgitustaotlusena.

Olete oma pöördumises esitanud enda seisukohad ja püstitanud mitmed küsimused. Vastuseks Teie poolt toodule, selgitame järgmist.

- I. Tunnete pöördumises huvi Sillamäe muinsuskaitseala 2022. aasta eelarve vastu ning soovite teada kui suurt eelarvet prognoositakse Sillamäe muinsuskaitseala menetlusele kokku.
- II. Leiate, et riigi vajadus ja soov väärtustada stalinistliku ajastu arhitektuuri on hetkel kaheldav ning küsite, kuidas vastab Moskva ja Leningradi (Peterburi) päritolu Nõukogude Liidu arhitektide kavandatud linn muinsuskaitseaduse (edaspidi MuKS) §10 lg 1 toodule, mille kohaselt riikliku kaitse alla võtmise eelduseks on, et kultuuriväärtusega asi või maa-ala esindab Eesti ainelise kultuuripärandi väärtuslikumat osa.
- III. Olete seisukohal, et MKA on kaitsekorra eelnõu seletuskirjas kallutatult ja valikuliselt tsiteerinud valdkonna konventsioone ja leiate, et kohaliku kultuuripärandi kaitse peaks olema kohaliku omavalitsuse pädevus, nt miljöökaitse korras.
- IV. Toote välja, et muinsuskaitseala moodustamisel tekib topelt-bürokraatia, mille tulemusel peab omanik ehitustegevuse korraldamisel suhtlema erinevate lubade saamisel nii kohaliku omavalitsuse kui ka riigiga.
- V. Juhite tähelepanu, et MKA menetleb muinsuskaitsealade kaitsekordasid ebakorrektsel alustel justkui oleks tegemist kehtivate kaitsekordade uuendamisega, kuid tegelikult on tegemist seniste põhimääruste asemel uute haldusaktide koostamisega.
- VI. Olete seisukohal, et MKA ei arvesta koduomanike õigust oma seisukohtadega sisuliselt mõjutada muinsuskaitseala kaitsekorda ning toote välja, et asjaolu, et kaitsekorra töörühmas puudub omanike esindaja kinnitab riigi ükskõiksust muinsuskaitsealade elanike suhtes.
- VII. Leiate, et Sillamäe muinsuskaitseala vajab suuri investeeringuid ja kaitsealuse arhitektuuri taastamine on omanikele kallis ning, et on kahetsusväärne, et omandipiirangute suurendamine toimub olukorras, mil riik vähendab riikliku kultuuripärandi taastamise toetuseid.

Ametlik ettepanek võtta Sillamäe 1940.–50. aastate hoonestusalade muinsuskaitsealana riikliku kaitse alla tehti juba 2008. aastal uurimisprojekti „Eesti 20. sajandi (1870–1991) väärtusliku arhitektuuri kaardistamine ja analüüs“ raames (tellija: Kultuuriministeerium). Uurimisprojekti eesmärgiks oli tasakaalustada ja kaasajastada riiklikku mälestiste nimekirja selliselt, et see hõlmaks mh ka silmapaistvamaid näiteid 20. sajandi arhitektuurist. Analüüsi tulemusel jõudis Eesti arhitektuuriajaloolastest ja muinsuskaitse ekspertidest koosnev komisjon järeldusele, et Sillamäe kesklinn väärib riikliku muinsuskaitseala staatust. Täiendavad uuringud toetasid muinsuskaitseala loomist. 2019. aasta juunis moodustati Sillamäe kaitsekorra töörühm ning algas sisuline töö kaitsekorra eelnõu ettevalmistamisega. Täpsem ülevaade muinsuskaitsealaks tunnistamise asjaoludest ja menetluse läbiviimisest on esitatud kaitsekorra eelnõu [seletuskirjas](#) (ptk 6, lk 39–41).

Kuna Sillamäele muinsuskaitseala loomise ettevalmistamine on olnud pikk, põhjalik ja etapiline protsess, ei ole võimalik tuua välja sellega seotud kõikide kulude täpset summat, mis moodustub nii protsessiga seotud töötajate palga- kui ka muudest tegevuskuludest. Erinevalt teistest muinsuskaitsealadest, kus on kaitsekorra eelnõu koostamiseks olnud vajalikud rahalised ressursid nõudvad lisauuringud (nt MuKS tuleneva kohustuse täitmiseks määrata muinsuskaitseala hoonetele kaitsekategooriad), ei ole Sillamäele muinsuskaitseala loomise menetluse ettevalmistav faas kaasa toonud lisakulusid, kuna alusmaterjalid (*Sillamäe kesklinna muinsuskaitseala mälestise tunnustele vastavuse eksperdi hinnang, 2012, koostaja: Lilian Hansar; Sillamäe kavandatava muinsuskaitseala hoonestuse inventeerimine, 2017, koostaja: Kristo Kooskora*) valmisid koostöös Eesti Kunstiakadeemia muinsuskaitse ja konserveerimise osakonnaga.

Kaitsekorra eelnõu koostamise peamised kulud on olnud seotud elanike/omanike ja teiste asjasse puutuvate isikute/ettevõtete kaasamisega: teemakohaste ajaleheteavitusete ja artiklite koostamise, tõlkimise ja publitseerimisega, kohalikele mõeldud protsessi tutvustavate flaierite kujundamise ja kojukandega ning kaasamisürituste organiseerimisega (26.08.2020, 21.20.2021). Lisaks on Muinsuskaitseamet maksnud tasu (2000 eurot bruto) Sillamäe kaitsekorra töörühma eksperdile, kelle ülesandeks oli osaleda kaitsekorda ettevalmistava töörühma koosolekul ja asjakohastel aruteludel ning kavandatava kaitsekorra eelnõu ja seletuskirja ettevalmistamisel.

2022. aasta kulud on olnud seotud kaitsekorra eelnõu avaliku väljapanekuga: üleriikliku, maakondliku ja kohaliku lehe teavituse tõlkimise ja publitseerimise, kohalikku lehte artikli koostamisega, lisaks elektroonsele teavitusele paberkujul teavituskirjade saatmisega kavandatava muinsuskaitseala ja selle kaitsevööndis asuvatele omanikele, kellel puudus Eesti Rahvastikuregistris elektronposti aadress, kaitsekorra eelnõu ja seletuskirja tõlkimisega. Käesoleva aasta Sillamäe muinsuskaitseala eelarve on planeeritud kuni 4000 eurot, millele lisandub protsessiga seotud töötajate palgakulu, mida pole võimalik täpselt välja tuua, kuna Sillamäe muinsuskaitseala menetlust on viidud paralleelselt läbi teiste tööülesannete täitmisega.

Sillamäe Linnavalitsus on kaitsekorra eelnõu koostamise jooksul olnud asendamatuks koostööpartneriks ning taganud kaasamisürituste korraldamiseks vajalikud ruumid ja teadete ning artiklite publitseerimise kohalikus lehes.

II

Eesti ajalugu on keeruline ja mitmekihiline. Teatavasti sai Eesti vabariigina esmakordselt maailmakaardile 1918. aastal, kuid varasemalt on Eesti alad kuulunud teiste riikide koosseisu. Nt jagati Eesti alad Liivi sõja (1558–1583) tulemusel Rootsi, Poola, Taani ja Venemaa vahel. Alates 16. sajandi II poolest kuni Põhjasõjani (1700–1721) kuulus oluline osa praegusest Eesti territooriumist Rootsi kuningriigile ning alates Põhjasõjast kuni iseseisvumiseni oli Eesti osaks Vene Impeeriumist. 20. sajand tõi pärast II Maailmasõda okupatsiooniaja Nõukogude Liidu koosseisus.

Iga ajastu on jätnud meie aja- ja kultuurilukku tugeva jälje, sh ka võõrvõimude ja nõukogude okupatsiooni aeg. Nii nt on paljud keskaega ulatuva ajalooga Eesti maakirikud, linnused, linnasüdamed, mõisasüdamed jpm rajatud mujalt pärit ehitusmeistrite juhendamisel välismaiste eeskujude järgi.

Sillamäe 1940.–50. aastatel rajatud neoklassitsismi arhitektuuri ja planeerimisprintsipi järgiv linnasüda on Nõukogude okupatsiooni ja Külma sõja üks iseloomulikumaid objekte ja linna puhul on oluline teadvustada selle ajaloolist konteksti. See on rajatud ajal, mil mujal Eestis seisid veel püsti Nõukogude armee poolt puruks pommitatud linnade varemed ja valitses terav elamispinna puudus ning mille foonil toimusid ulatuslikud Nõukogude Liidu võimude korraldatud repressioonid. Linna rajamine iseloomustab võõrvõimu jõulist enesekehtestamist ja allutamispoliitikat, mis väljendus nii üldistes ühiskondlikes ümberkorraldustes kui ka kitsamates elusfäärides, sh elukeskkonna kujundamisel.

Kuigi Sillamäe tehas ja asula olid tõepoolest kavandatud Nõukogude Liidu võimuladviku korraldusel Moskva ja toonase Leningradi arhitektide poolt Nõukogude Liidust pärit inimestele, on tegemist linnaga, millel on 20. sajandi ühiskondlike protsesside peegeldajana kindel koht Eesti ajaloos.

Oleme seisukohal, et muinsuskaitse üheks ülesandeks on anda järeltulevastele põlvedele edasi võimalikult faktitruu pilt minevikust. Kultuuripärandi ajalooline või muu väärtus ei sõltu ainult ilust või meeldivusest, samuti ei ole see sõltuvuses edaspidi ehk antud juhul peale Sillamäe kavandamist, asetleidvatest sündmustest. Sillamäe muinsuskaitseala loomise üks eesmärk on väärtustada Eesti ajaloo ja kultuuripärandi erinevaid olulisi tahke, sealjuures valulikke etappe kultuurimälust kustutamata. Sillamäe ja ka teised traagiliste ajaloosündmustega seotud objektid on kultuuripärandina esile tõstetud tähendusrikaste mälupaikadena mitte totalitaarsete režiimide ja kuritegude ülistamiseks. Sillamäe linna ja tehase rajamine on üks selgemaid ja kõnekamaid nõukogude okupatsiooniaja sümbolobjekte ning on sellisena oluline, ehkki samas ka hoiatav näide meie ajaloost.

Kaasaegne ajalooteadus ja muinsuskaitse filosoofia pakub kultuuripärandi tõlgendamiseks erinevaid teooriaid, mistõttu saab nn „võõrast pärandit“ tõepoolest tõlgendada mh ka kolonialismiteooria alusel kui vallutajate kolonialistlike ambitsioonide väljendust. Siiski ei võimalda kultuuripärandi hindamine ainult ühele teooriale tuginedes tõlgendada selle mitmekülgset tähendust ja väärtust.

Muinsuskaitseamet peab Sillamäe neoklassitsistlikus stiilis linnatumikut ja haldushoonete ansamblit väärtuslikuks arhitektuuripärandina, kuna esindab olulist etappi Eesti arhitektuuriajaloos. Antud perioodil ehitatud hooneid ja hoonete ansambleid võib leida paljudest Eesti linnadest (nt Tallinnas Kitseküla ja Uue-Maailma asumis, Laevastiku tn,

Pelguranna tn lähiümbruses, samuti ka Tartus, Pärnus, Paides jne), kuid Sillamäelt leiab Eesti ja lähiregiooni ainsa terviklikult väljaehitatud ja originaalsel kujul säilinud neoklassitsistlikus stiilis linnasüdame, mis teeb sellest kogu riigi mõistes unikaalse objekti. Seal on hästi säilinud linna ehitusajal valitsenud (maastiku)arhitektuuri- ja linnaplaneerimise põhimõtteid peegeldav hoonestus- ja plaanistruktuur, neoklassitsistlikud hooned, linnakujunduse elemendid ja haljasalad koos iseloomuliku kõrg- ja madalhaljastusega.

Riikliku kaitse alla võtmise eelduseks on, et kultuuriväärtusega asi või maa-ala esindab Eesti ainelise kultuuripärandi väärtuslikumat osa, millel on teaduslik, ajalooline, kunstiline või muu kultuuriväärtus (MuKS § 10 lg 1). Mälestise ja muinsuskaitseala riikliku kaitse alla võtmise eelduseks on, et kultuuriväärtusega asi või maa-ala esindab Eesti ainelise kultuuripärandi väärtuslikumat osa. Samuti on oluline, et objekt peab täiendama juba kaitse all olevaid objekte viisil, et nende põhjal oleks võimalik saada ülevaade Eesti ajaloo olulistest sotsiaalsetest ja kultuurilistest protsessidest ning asustuse ajaloost.

Riikliku kaitse eelduse hindamisel tuleb lähtuda kultuuriministri 15.05.2019. a määruses nr 23 „Mälestise liikide ja muinsuskaitseala riikliku kaitse üldised kriteeriumid ning muinsuskaitsealal asuvate ehitiste väärtusklassid“ sätestatud kriteeriumitest. Muinsuskaitseamet on hinnanud Sillamäe 1940.–50. aastatel rajatud linnatuumiku ja haldushoonete ansambli riikliku kaitse kriteeriumitele vastavust, millega saab tutvuda Sillamäe kaitsekorra eelnõu seletuskirjas (ptk 3, lk 4–10). Hindamise tulemusel leidis kinnitust, et Sillamäe 1940.–50. aastatel rajatud hoonestuspiirkonnad vastavad riikliku kaitse eeldusele kuuludes nõnda Eesti kultuuripärandi väärtuslikumasse ossa. Kuna Sillamäe muinsuskaitseala esindab Eestis kõige terviklikumalt väljaehitatud ja originaalsel kujul säilinud 1940.–50. aastate linnaplaneerimise printsiipe järgivat linna, mis on oluline Eesti arhitektuuriajaloo ja ruumilise keskkonna arengu tähistaja, peab Muinsuskaitseamet põhjendatuks Sillamäe 1940.–1950. aastatel rajatud linnatuumiku ja tööstuspiirkonda jääva haldushoonete ansambli muinsuskaitsealaks tunnistamist. Muinsuskaitsealaks tunnistamise otsustab valdkonna eest vastutava ministri ettepanekul Vabariigi Valitsus.

Lisaks MuKS-ist tulenevatele põhimõtetele lasub Eesti Vabariigil kohustus täita erinevaid rahvusvahelisi kultuuripärandi valdkonna konventsioone, millega Eesti Vabariik on ühinenud või mille on ratifitseerinud. Nii on nt Faro konventsioonis selgelt rõhutatud, et osalised on mh kohustatud tunnistama oma haldusala territooriumidel paikneva kultuuripärandi väärtust sõltumata selle päritolust. Samuti on Euroopa arhitektuuripärandi kaitse ja Ülemaailmse kultuuri ja looduspärandi kaitse konventsioonides rõhutatud, et kultuuriväärtuslike objektide väljaselgitamiseks ja kaitsmiseks tuleb tagada nende kaitse alla võtmine ning arhitektuuripärandi kaitseks tuleb rakendada õiguslikke abinõusid, mille eesmärgiks on kultuuriväärtuslike objektide autentsel kujul säilimine.

III

Muinsuskaitseamet on Sillamäe muinsuskaitseala kaitsekorra eelnõu seletuskirjas viidanud valdkondlikele konventsioonidele ja toonud välja nendes sisalduvad olulisemad põhimõtted, mis annavad suunised kultuuripärandi väärtustamiseks ning mille osas aitab riiklikult reguleeritud kultuuripärandi kaitse täita rahvusvahelistest konventsioonidest tulenevaid eesmäärke.

Teatavasti sisaldavad konventsioonid kui valdkondlikud rahvusvahelised kokkulepped laiapõhjalisi suuniseid ja põhimõtteid kultuuripärandi väärtustamiseks, esile toomiseks, kaitsmiseks jm. Ühe põhimõttena paljude seast rõhutatakse, et arhitektuuripärandi kaitse peab olema kohalike omavalitsuste pädevusvaldkonda kuuluva ruumilise planeerimise oluline eesmärk (nt Euroopa arhitektuuripärandi kaitse konventsioon, artikkel 10 lg 1). Kuna MKA peab põhjendatuks Sillamäe neoklassitsistliku hoonestusala muinsuskaitsealaks tunnistamist, ei ole kaitsekorra seletuskirjas konventsioonide käsitlemise juures peetud asjakohaseks kohaliku kaitset käsitlevatele punktide väljatoomist. Muinsuskaitsealaks tunnistamise kaalutlusi, sh riikliku kaitse põhjendatust, on käsitletud Sillamäe kaitsekorra eelnõu seletuskirjas (ptk 4, lk 10-13). Teie kirjas viidatud nii Granada kui ka Faro konventsioonid on allkirjastatud Euroopa Nõukogu liikmesriikide poolt, seega kinnitavad konventsioonis tooduga nõustumist ja vastutavad konventsiooni täitmise eest Euroopa Nõukogu liikmesriigid, sh Eesti, riiklikul tasandil. Kohaliku tasandi kaitse eesmärgid lähtuvad eelkõige kohaliku omavalitsuse tasandil oluliseks peetavate väärtuste kaitse põhimõttest, mille täitmisel ei ole vajalik lähtuda riigi tasandil sõlmitud kokkulepetest.

Oleme Omanike Keskliidule riikliku vs kohaliku kaitse küsimuses varasemalt teiste muinsuskaitsealade kaitsekordade koostamise protsessis korduvalt selgitusi andnud (nt Tartu muinsuskaitseala kaitsekorra vastuväited, 09.06.2021 nr 1.1-7/2083-48). Samuti on Rahandusministeerium selgitanud Omanike Keskliidule kohaliku ja riikliku kaitse erisusi 22.06.2021 edastatud kirjas. Nagu oleme varasemalt välja toonud, oleme endiselt seisukohal, et kõrge kultuuriväärtusega objektide puhul on lähtuvalt rahvusvahelistest konventsioonidest ja tulenevalt MuKS-st riiklik kaitse põhjendatud. Muinsuskaitseameti täiendavate argumentidega Sillamäele loodava muinsuskaitseala kontekstis saab tutvuda kaitsekorra eelnõu seletuskirjas (ptk 4.2, lk 11–13).

Lisaks soovime toonitada, et Sillamäe Linnavalitsus on kaalunud miljööala moodustamist Sillamäele. Arvestades muinsuskaitseala ja miljööväärtusliku hoonestusala kaitse erisusi, on Sillamäe Linnavalitsus esitanud MKA-le seisukoha, et Sillamäe 1940.–50. aastate hoonestusalade kaitse puhul on eelistatud ala muinsuskaitsealaks tunnistamine. Linnavalitsus leiab, et muinsuskaitseala kaitsekorrast tulenevate nõuete puhul on paremini tagatud riikliku ja haldusjärelvalve teostamine, sh MKA pädevus nendes menetlustes. Samuti on linna jaoks oluline võimalike riiklike ja Euroopa Liidu toetuste kaasamine ala korrastamisse, mille eelduseks on ala riikliku kaitse alla võtmine.

IV

Mitmete valdkonda reguleerivate seaduste (EhS, PlanS, MuKS) koostamisel on arvestatud halduskoormuse vähendamise põhimõttega, mistõttu on võimalusel püütud erinevaid menetlusi isikute jaoks lihtsustada ja ühildada (vt nt MuKS § 1 lg 2). Samuti tuleb erinevate haldusmenetluste läbiviimisel lähtuda haldusmenetluse seaduse (edaspidi HMS) toodud põhimõtetest, sh vormivabaduse ja eesmärgipärasuse põhimõttest, mille kohaselt viiakse haldusmenetlus läbi eesmärgipäraselt ja efektiivselt, samuti võimalikult lihtsalt ja kiirelt, vältides üleliigseid kulusi ja ebameeldivusi isikutele. Muinsuskaitseameti kooskõlastus, mis on nõutav näiteks planeeringu koostamisel, samuti projekteerimistingimuste ja ehitusloa väljastamisel on menetlustoiming, mille teostamine on eelkõige kohaliku omavalitsuse ülesanne ega too omanikele kaasa täiendavaid kohustusi. Nii ei ole kaasnev koormus suurem

Päästeameti, Tarbijakaitse, Tehnilise Järelevalve Ameti ja Keskkonnaameti menetlustoimingust – reeglina saadetakse eelnõu kooskõlastamiseks neile üheaegselt. Kehtiv õigus ei kohusta huvitatud isikut pöörduma eraldi Muinsuskaitseameti poole planeerimismenetluses ega ehitusloa- ja projekteerimistingimuste menetluses. Huvitatud isikul on küll omal algatusel alati õigus ja võimalus iseseisvalt pöörduda otse ameti poole, kuid see leiab siis aset taotleja enda initsiatiivil. Sedalaadi pöördumine ei ole millegi poolest dubleeriv menetlus, sest on suunatud kavatsuste sobivuse väljaselgitamisele, millele võib, kuid ei pruugi järgneda ehitusõiguse taotluse esitamine kohalikule omavalitsusele.

Topelt-bürokraatia küsimuses muinsuskaitsealadel on planeeringutega seoses on andnud varasemalt selgitusi riigihalduse minister 22.06.2021 kirjas nr 14-1/4189-2, milles juhtis mh tähelepanu võimalusele teha ettepanekuid seaduste (EhS, MuKS) muutmiseks.

V

Muinsuskaitseamet on väljendanud kõikides teadetes selgelt, et paralleelselt olemasolevatele muinsuskaitsealadele kaitsekordade koostamisega on käimas ka Sillamäe muinsuskaitseala loomine. Sillamäe muinsuskaitseala moodustamine oli aktuaalne juba enne uue seaduse kehtima hakkamist. Kuna seaduse muudatus tõi kaasa põhimääruste asemel kaitsekorrad, siis oli otstarbekas Sillamäe muinsuskaitseala moodustamisega edasi liikuda pärast uue seaduse jõustumist. Selgitame, et MKA on teadlik, et kaitsekordade koostamisel on tegemist uute õigusaktide koostamisega, kuid nende koostamisel tuleb lähtuda ka seni kehtinud nõuetest ehk muinsuskaitsealade põhimäärustest. Samuti nõustume, et välja töötatavate kaitsekordade puhul on tegemist haldusaktidega, mille koostamisel tuleb lähtuda nii MuKS-st kui ka muudest asjasse puutuvatest õigusaktidest (eelkõige HMS-st).

VI

Muinsuskaitseamet peab muinsuskaitsealade uute kaitsekordade koostamisel väga oluliseks protsessi avatust sh kõigi huvigruppide: kohaliku omavalitsuse, omanike, elanike, ettevõtete ja muinsuskaitsealadega seotud riigiametite kaasamist. Oleme seisukohal, et kogukondade võimestamine pärandi määratlemisel ja hoidmisel on võtmetähtsusega selle säilitamisel ning arendamisel. Seetõttu on Muinsuskaitseamet pannud olulist rõhku kaitsekordade avatud menetlusele eelnenud ettevalmistavale ja erinevaid osapooli kaasavale faasile, et kaardistada võimalikult varajases staadiumis erinevate osapoolte huvid ja ootused. Kohalikud elanikud, linnavalitsus ja valdkonna eksperdid on saanud kaasa rääkida kaitsekordade koostamise protsessi erinevates etappides. Näiteks on Sillamäe muinsuskaitseala kaitsekorra eelnõu koostamise ajal toimunud kaks avalikku kaasamiskoosolekut, kus osalesid teiste seas nii omanikud kui ka korteriühistute esindajad. Kaasamiskoosolekul leidis kinnitust, et kohalikud väärtustavad oma linna ehituspärandit ja peavad oluliseks selle hoidmist. Kohalikud inimesed andsid kaitsekorra koostamisse sisendit (muinsuskaitseala ja kaitsevööndi piiride paiknemine, hoonete kaitsekategooriad jne) millega suures osas eelnõu korrigeerimisel ka arvestati.

Lisaks on kaitsekorra eelnõu protsessi esiletõstmiseks koostatud kohalikku lehte tutvustavaid artikleid ning teema on leidnud korduvalt käsitlemist ka kohalikus internetikanalis (Sillamäe TV). Samuti on muinsuskaitseala loomist korduvalt kajastatud üleriiklikes väljaannetes.

Lisaks on amet pidanud dialoogi ja korraldanud täiendavaid koosolekuid tööstuspiirkonnas asuva haldushoonete ansambli hoonete omanikega, kelleks on kohalikud suurettvõtted ning tutvustanud ameti eesmärke ja kaitsekorra eelnõud. Samuti on eelnõud tutvustatud Sillamäe

linnavolikogus jne.

Ka praeguses avaliku menetluse faasis saavad kõik soovijad eelnõule tagasisidet anda, oleme selleks mh saatnud avaliku väljapaneku teavituse kõikidele kavandatava muinsuskaitseala ja kaitsevööndi omanikele.

Soovime rõhutada, et kaitsekordade töörühmad kutsuti kokku ettevalmistustöö tegemiseks ja avaliku huvi määratlemiseks ning ei ole mõeldud kaasamisinstrumendina. Töögrupi liikmed ei esinda kellegi huve, vaid osalevad kaitsekorra eelnõu koostamisel individuaalsete ekspertidena. Oleme korduvalt kõikide kaitsekordade puhul rõhutanud, et kaitsekorra eelnõu koostamisse sisuliseks panustamiseks ja oma huvide esitamiseks ei pea olema töögrupi liige.

Seega vastupidi- oleme pidanud oluliseks kõikide seotud osapoolte, sh omanike kaasamist ja oleme selleks võtnud ette laiapõhjalise teavitusprotsessi. Kuna hetkel on käimas avatud menetlus Sillamäe kaitsekorra koostamiseks, on see igati sobiv aeg protsessis kaasaraääkimiseks ja endapoolse sisendi andmiseks, mis aitab tagada erinevate osapoolte huve arvestades põhjendatud tulemuseni jõudmise.

VII

Nõustume, et väikesed kultuuripärandi riiklikud toetused ja nende vähendamine on kahetsusväärne ning valdkond vajab riigi tähelepanu. Samas peame silmas pidama, et Sillamäe muinsuskaitseala loomine on olnud pikem protsess ning üksnes ühe aasta toetuste eelarvest lähtudes ei ole põhjendatud selle protsessi lõpetamine. Teeme enda poolt kõik, et aidata kaasa riiklike toetuste suurendamisele, ja et toetada omanikke Eesti kultuuripärandi hoidmisel ja arendamisel.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Kais Matteus

Ehituspärandi osakonnajuhataja peadirektori ülesannetes

Anita Staub 53410266

anita.staub@muinsuskaitseamet.ee

Küllli Siim 57828023

kylli.siim@muinsuskaitseamet.ee